

Μεταξύ των μεγάλων θεομητορικών εορτών περιλαμβάνεται και το Γενέσιον ή Γενέθλιον ή της Γεννήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Ένα γεγονός το οποίο τιμάται με κατάνυξη και θρησκευτική ευλάβεια από τους ορθοδόξους χριστιανούς.

Το Γενέσιον της Θεοτόκου τιμάται από την Εκκλησία μας στις 8 Σεπτεμβρίου.

Ιωακείμ και Άννα και η λύση της ατεκνίας.

Όταν έφτασε η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και οι Ισραηλίτες πρόσφεραν τα δώρα τους, στάθηκε μπροστά στον Ιωακείμ ο Ρουβίμ και του είπε: Δεν επιτρέπεται να προσφέρεις πρώτος τα δώρα σου, «καθότι σπέρμα οὐκ έποίησας έν τῷ Ἰσραήλ», επειδή δηλαδή είσαι άτεκνος. Ο Ιωακείμ λυπήθηκε πάρα πολύ και είπε: Θα ερευνήσω ανάμεσα στις δώδεκα φυλές του Ισραήλ για να διαπιστώσω αν μόνον εγώ ανάμεσά τους είμαι άτεκνος. Και ερεύνησε και διαπίστωσε ότι όλοι οι δίκαιοι είχαν τέκνα. Τότε θυμήθηκε τον πατριάρχη Αβραάμ ότι στα βαθιά γεράματά του, του χάρισε ο Θεός το γιό του, τον Ισαάκ. Περίλυπος ο Ιωακείμ δεν γύρισε στο σπίτι του. Πήγε στην έρημο, έστησε τη σκηνή του και νήστεψε σαράντα μερόνυχτα, με την απόφαση να μη γυρίσει στο σπίτι του για να φάει και να πιει, μέχρις ότου τον επισκεφθεί ο Κύριος και Θεός του.

Στο μεταξύ η γυναίκα του η Άννα θρηνούσε και έκλαιγε λέγοντας· κλαίω για τη

χρησία μου, κλαίω και για την ατεκνία μου. Έφτασε η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και η Ιουδίθ, η υπηρέτριά της, της είπε: Μέχρι πότε θα ταπεινώνεις την ψυχή σου;

Να, έφτασε η μεγάλη ημέρα του Κυρίου και δεν επιτρέπεται να πενθείς. Πάρε όμως αυτόν εδώ τον κεφαλόδεσμο, πού μου έδωσε η γυναίκα πού τον έφτιαξε και δεν επιτρέπεται να τον ανοίξω εγώ, μια υπηρέτρια, επειδή έχει σημασία βασιλική. Η Άννα της είπε: Φύγε από κοντά μου· αυτό εγώ ποτέ δεν το έκανα και όμως ο Κύριος με ταπεινώσε πάρα πολύ. Μήπως κάποιος πονηρός σου τον έδωσε και ήρθες για να με κάνεις συμμετοχή στην αμαρτία σου; Η Ιουδίθ απάντησε: Τι να σου καταραστώ, αφού ο Κύριος έκλεισε τη μήτρα σου για να μην αφήσεις απογόνους στον Ισραήλ; Περίλυπη η Άννα έβγαλε τα πένθιμα ρούχα, άφησε ξέπλεγα τα μαλλιά της, ντύθηκε με τα νυφικά της ενδύματα και γύρω στις 9η ώρα κατέβηκε να περπατήσει στον κήπο της. Σε λίγο κάθισε κάτω από μια δάφνη και προσευχήθηκε στον Κύριο λέγοντας: «Ο Θεός τών πατέρων ήμών, εὐλόγησον μέ καί ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς μου, καθώς εὐλόγησας τήν μήτραν Σάρρας καί ἔδωκας αὐτή υἱόν τόν Ἰσαάκ». Σηκώνοντας κατόπιν τα μάτια της ψηλά στον ουρανό είδε στο δέντρο της δάφνης μια φωλιά γεμάτη νεοσσούς και έβγαλε θρηνητική κραυγή λέγοντας: «Άλίμονό μου, ποιός μέ γέννησε καί ποιά μήτρα μέ ξεφύτρωσε; Γιατί ἐγώ στά μάτια τοῦ Ἰσραήλ εἶμαι καταραμένη καί μέ κοροϊδεύουν καί μέ προσβάλλουν στό ναό τοῦ Κυρίου. Άλίμονό μου, μέ τί ἐξομοιώθηκα ἐγώ; Δέν ἐξομοιώθηκα μέ τά πουλιά, ἀφοῦ αὐτά εἶναι γόνιμα. Δέν ἐξομοιώθηκα μέ τά ἄγρια ζῶα, ἀφοῦ καί κεῖνα εἶναι γόνιμα, χάρη σέ σένα, Κύριε. Δέν ἐξομοιώθηκα μέ τά νερά αὐτά, ἀφοῦ καί τοῦτα εἶναι γόνιμα. Άλίμονό μου, μέ ποιόν ἐξομοιώθηκα; Οὔτε μέ τή γῆ αὐτή, ἀφοῦ καί ἡ γῆ προσφέρει τούς καρπούς στόν καιρό της καί εὐλογεῖ ἐσένα, Κύριε».

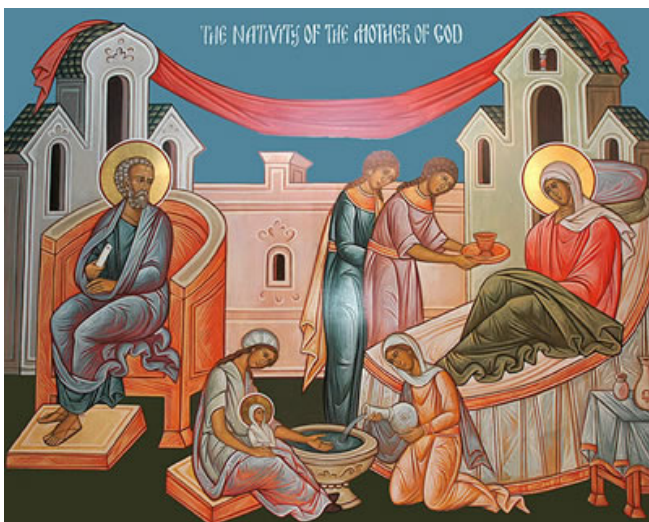
«Καί ἰδού ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη».

Ξαφνικά εμφανίζεται μπροστά της άγγελος, απεσταλμένος από τον Θεό, και της λέει: Άννα, ο Κύριος άκουσε την προσευχή σου. Θα συλλάβεις και θα γεννήσεις· ο καρπός σου θα γίνει γνωστός σ' όλη την οικουμένη. Εκείνη είπε: Ζει Κύριος ο Θεός μου· αν γεννήσω, είτε αγόρι είτε κορίτσι, θα το προσφέρω ως δώρο στον Κύριο τον Θεό μου, για να τον λατρεύει και να τον υπηρετεί σ' όλη τη ζωή του. Τότε δύο αγγελιοφόροι την πλησίασαν και της είπαν: Να, ο άντρας σου ο Ισακείμ έρχεται με τα κοπάδια του. Διότι άγγελος Κυρίου κατέβηκε από τον ουρανό και του ανήγγειλε: Ισακείμ, άκουσε Κύριος ο Θεός την προσευχή σου. Γύρνα πίσω στο σπίτι σου, γιατί η Άννα, η γυναίκα σου, θα μείνει έγκυος.

Επέστρεψε λοιπόν ο Ισακείμ από την έρημο, φώναξε τούς βοσκούς των κοπαδιών του και έδωσε εντολή να του φέρουν 10 αμνάδες για να τις προσφέρει στον Θεό, ως θυσία, 12 μοσχαράκια για προσφορά στους ιερείς και τη γερουσία, και εκατό «χιμάρους παντί τῷ λαῷ». Στην εξώπορτα τον περίμενε η Άννα. Έτρεξε, κρεμάστηκε από τον τράχηλο του και με χαρά του είπε: «Ξέρω τώρα και δέν άμφιβάλω, ὅτι ὁ Θεός μέ εὐλόγησε πάρα πολύ. Τώρα πιά ἡ χήρα δέν εἶναι χήρα, καί ἡ ἄτεκνη θά μείνω ἔγκυος». Την πρώτη μέρα μετά την επιστροφή του από την έρημο στο σπίτι, ο Ισακείμ αναπαύθηκε.

Την επόμενη πρόσφερε τα δώρα του λέγοντας μες στην ψυχή του: Το αν ο Κύριος με ελεήσει, θα γίνει φανερό από τον τρόπο πού θα δεχθεί τη θυσία του ιερέα. Πρόσφερε λοιπόν τα δώρα του ο Ισακείμ και παρακολουθούσε τον ιερέα πώς ανέβηκε στο θυσιαστήριο· και δεν διαπίστωσε σ' αυτόν αμαρτία. Τότε είπε: Τώρα πλέον ξέρω ότι ο Κύριος με ελέησε και μου συγχώρεσε όλα τα αμαρτήματα. Κατέβηκε από το ναό του Κυρίου δικαιωμένος και γύρισε στο σπίτι του.

Όταν συμπληρώθηκαν οι εννέα μήνες, η Άννα γέννησε. Ρώτησε τη μαία: Τι γέννησα; Της απάντησε: Κορίτσι. Και είπε η Άννα: «Έμεγαλύνθη ἡ ψυχή μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ». Και έβαλαν τη νεογέννητη στο κρεβατάκι της. Όταν συμπληρώθηκαν οι μέρες, «άπεσμήξατο Ἄννα», και άρχισε να τη θηλάζει, της έδωσε το όνομα Μαριάμ.

Η καθιέρωση της εορτής

Η διήγηση του «Πρωτευαγγελίου τοῦ Ἰακώβου» ἦταν γνωστή στους ἀτρωτους χριστιανούς, ἀλλά τα σημαντικότερα γεγονότα της ζωῆς της Ὑπεραγίας Θεοτόκου (Γενέσιον, Εισόδια, Ευαγγελισμός, Κοίμησις), ἀρχισαν να εορτάζονται λατρευτικά μετὰ την Γ΄ οἰκουμενική Σύνοδο στην Ἐφεσο (431) και την Δ΄ στη Χαλκηδόνα (451), ὅποτε διατυπώθηκε αυθεντικά ἡ πίστη της Εκκλησίας και για το Πρόσωπο της Θεοτόκου. Στο μεταξύ εἶχαν ανεγερθεῖ και ναοί προς τιμὴν της.

Ἦδη ἀπὸ το τέλος του 4ου αἰῶνος ετελείτο στα Ἱεροσόλυμα ἡ δεσποτική εορτὴ της Ὑπαπαντῆς, κατὰ την οποία ὅμως οἱ χριστιανοί τιμούσαν και τη Μητέρα του Κυρίου. Στη συνέχεια καθιερώθηκαν και ἄλλες εορτές, ὅπως και του Γενεσίου της Θεοτόκου. Ὡς πιθανότερος χρόνος εἰσαγωγῆς της εορτῆς θεωρεῖται το τέλος του 5ου ἢ οἱ ἀρχές του 6ου αἰῶνος. Και ἡ εορτὴ αὐτὴ εἰσήχθη ἀρχικά στην Ἁγία Πόλη και ετελείτο στις 8 Σεπτεμβρίου, ὅπως και σήμερα. Περιεχόμενο του εορτασμοῦ εἶναι το Γενέσιον της Θεοτόκου, ὅπως ἐκτίθεται στο «Πρωτευαγγέλιον του Ἰακώβου», ἀπὸ το οποίο ελήφθη και καταχωρήθηκε στο Συναξάριο της ἡμέρας.

Πηγή: www.faneromenihol.gr